

Người Tình Cô Đơn

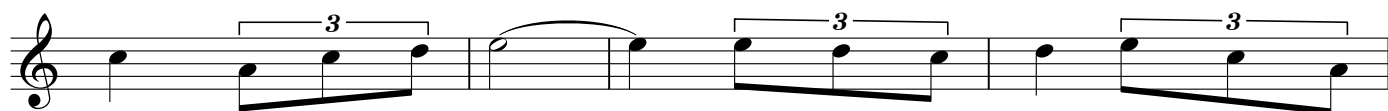
Nguyễn Duy

1. Với tấm thân gầy lê chân bước đi chiếc áo ăn mày trên vai tái
2. Đã biết bao lần đi trong gió sương biết mấy dặm trường trông ai xót
3. Mấy nỗi nghẹn ngào cô đơn xiết bao mãi đến hôm nào tan đi đơn

tê._____ Chúa bước trong đời đến với con người, van xin tình
thương._____ Chúa vẫn một mình gánh vác thập hình trên con đường
đau._____ Chúa vẫn mong chờ dấu vẫn hững hờ khi con gặp

mến nào ai có biết._____ Thế nhưng trần gian đóng cửa cài
đó chẳng ai chiếu cố._____ Chúa như người Cha ngóng trông người
Chúa chẳng ai thương nhớ._____ Đến nay lòng con thấy như bưng

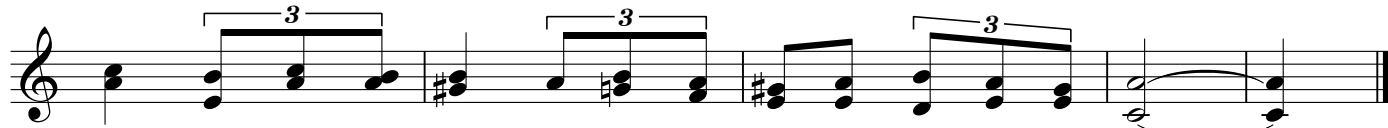
then tránh xa mặt Ngài liếc mắt lặng yên._____ Với tấm thân
con đã đi hoang đàng kiếp sống lầm than._____ Mắt ngóng mây
lên xót xa ân hận Chúa hỏi tình con._____ Thánh giá của

gầy lang thang đó đây tìm người yêu dấu biết ở nơi nào._____
trời bay theo gió đưa tìm người yêu dấu Chúa mong con hoài._____
Ngài cho con vác thay để Cha tha thứ tháng năm hững hờ._____

ĐK. Chúa ơi xin thương xót con đã có một lần con đã quên._____ Tình Ngài đã

đến chịu chết cho con, con đã hững hờ xa lánh ân tình Cha._____